പിതാവിൻ പക്കലേയ്ക്ക്

ഗാനങ്ങൾ

ഫാദർ ആബേൽ സി. എം. ഐ.

പിതാവിൻ പക്കലേയ്ക്കു്

ഗാനങ്ങൾ

By

ഫാദർ ആബേൽ സി. എം. ഐ.

സംഗീതം:

കെ. കെ. ആൻറണി

Rights reserved

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY BANGALORE-29

എറണാകുളം
1–3–1972

ACHARYA PALACKAL JEEVASS KENDRAM LIBRARY 1672

60 പൈസ

Dharmaram College Library
Acc. No. 54639
Call. No. K100/AB341

ND1245
ABE

Dharmaram College Library
Acc. No.....
Call. No.....

പിതാവിൻ പക്കലേയ്ക്ക്

പ്രാരംഭപാഠങ്ങൾ

പാഠം 1

ദൈവം എന്റെ പിതാവ്

അമ്പിളിയമ്മാവാ, ഞാനൊരു
കാര്യം ചോദിക്കാം:
എങ്ങനെയുണ്ടായ് നീ; ആരീ—
ഭംഗി നിനക്കേകി?

കുഞ്ഞേ, പൂങ്കുടമായെന്നെ
ത്തീർത്തതു ദൈവം താൻ:
വാനിൽ വാഴുന്ന ദൈവം,
നമ്മെപ്പോറ്റുന്നു.

കുയിലേ, പൂങ്കുയിലേ, ഭൂമിയി—
ലെങ്ങനെ വന്നു നീ;
പാട്ടുകൾ പാടിടുവാനാരീ—
ത്തൊണ്ട നിനക്കേകി?

കുഞ്ഞേ, ഗായകനായെന്നെ
ത്തീർത്തതു ദൈവം താൻ:
വാനിൽ വാഴുന്ന ദൈവം,
നമ്മെപ്പോറ്റുന്നു.

പാഠം 2

മനോഹരമായ ലോകത്തെ തന്ന ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുക

ദൈവം കല്പിച്ചു,
പറവകളുണ്ടായി;
പറവകളും മാനത്തിൽ
പറന്നു പാടുന്നു.

ദൈവം കല്പിച്ചു,
മീനുകളുണ്ടായി;
മീനുകളും വെള്ളത്തിൽ
നീന്തിനടക്കുന്നു.

ദൈവം കല്പിച്ചു,
മൃഗങ്ങളുണ്ടായി;
മൃഗങ്ങളും നാടെല്ലാം
നടന്നു മേയുന്നു.

ദൈവം കല്പിച്ചു,
മനുഷ്യനുണ്ടായി;
മനുഷ്യനീശ്വരനെ
വാഴ്ത്തിപ്പാടുന്നു.

പാഠം 3

ജീവന്റെ നാഥനാണു ദൈവം

ജീവന്റെ നാഥനാണു ദൈവം,
ദൈവം തീർത്തതാണു ലോകം:
ജീവന്റെ നാഥനാണു ദൈവം,
ദൈവം തീർത്തതാണു മാനം.

ജീവന്റെ നാഥനാണു ദൈവം,
ദൈവം തന്നെനിക്കു ജീവൻ;
വാവാ, സോദരരേ, വാവാ,
സർവ്വേശകീർത്തനങ്ങൾ പാടാം.

പാഠം 4

പിതാവിനെക്കുറിച്ച്
ഈശോ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു

ദൈവത്തിൻ പുത്രനാമീശോ
ലോകത്തിൻ ദീപ്തിയാമീശോ
മർത്യനായ് വന്നു പിറന്നു,
മർത്യനു രക്ഷപകർന്നു.

നിത്യപിതാവിൻ മഹത്വം
നമ്മെപ്പഠിപ്പിക്കാൻ വന്നു;
ക്രൂരിരുൾ നീക്കി ജഗത്തിൽ
ദീപം കൊളുത്തുവാൻ വന്നു.

പാഠം 8

ദൈവം എന്നോടൊന്നിച്ചു്

ദൈവമെന്റെ കൂടെയുണ്ടു്;
ദൈവമെന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടു്;
ദൈവമെന്റെ ചുറ്റുമുണ്ടു്;
ദൈവമെന്റെ മുകളിലുണ്ടു്.

വീട്ടിനുള്ളിൽ ദൈവമുണ്ടു്;
കാട്ടിനുള്ളിൽ ദൈവമുണ്ടു്;
പൂനിലാവിൽ ദൈവമുണ്ടു്;
പൂവനത്തിൽ ദൈവമുണ്ടു്.

ജോലിചെയ്യാൻ പോയിടുമ്പോഴും
ദൈവമെന്റെ കൂടെയുണ്ടു്;
ഞാനുറങ്ങുന്നേരമെല്ലാം
ദൈവമെന്നെ കാത്തിടുന്നു.

പാഠം 9

എന്നെ തന്നിയെ കണ്ടപ്പോൾ

ഏകയായു് ഞാനിരുന്നപ്പോൾ
ചിന്തയെന്നിൽ വിടർന്നപ്പോൾ
ദൈവമെന്നെ വിളിക്കുന്ന
സ്വരം കേട്ട ഞാൻ.

സ്നേഹമേറും ദൈവമേ, നിൻ
സൂനുവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
പാവനമാം സ്നേഹദീപം
കൊളുത്തേണമെ.

പാഠം 10

ദൈവാത്മാവ് എന്നെ പഠിപ്പിക്കും

സന്ധ്യയായി, തിരികൊളുത്തി;
ഞങ്ങളെല്ലാം വീട്ടിലെത്തി;
പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായ് മുട്ടുകുത്തി;
ഭക്തിയോടേ കൈകൾ കൂപ്പി.

ദൈവമേ, നിൻ കുഞ്ഞുമക്കൾ
ദിവ്യപാദം കുമ്പിടുന്നു;
കീർത്തനങ്ങൾ പാടി ഞങ്ങൾ
വാഴ്ത്തിടുന്നു ദിവ്യനാമം.

അറിവുനല്കും പാവനാത്മാ,
നിരതമെന്നിൽ വാണിടേണം;
പരമദീപം കാട്ടിയെന്നെ
സുരപഥത്തിൽ ചേർത്തിടേണം.

പാഠം 11

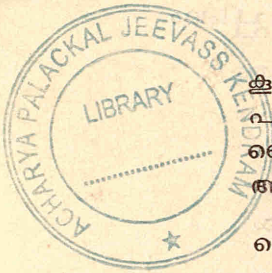
സഹായത്തിനായി ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുന്നു

ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഞാൻ നന്നായിച്ചെയ്യും;
ദൈവത്തിനിഷ്ടം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കും;
പാഠം പഠിക്കുമ്പോൾ നന്നായ് പഠിക്കും;
പന്തുകളിക്കുമ്പോൾ നന്നായ്ക്കളിക്കും.

പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നില്ക്കുമ്പോൾ ഭക്തിയായ് നില്ക്കും;
വീട്ടിലെ ജോലികളെല്ലാം ഞാൻ തീർക്കും;
അച്ഛനമ്മമാർക്കുമാനന്ദമേകും;
ചങ്ങാതിമാക്കൊക്കെ സന്തോഷമേകും.

പാഠം 12

കൂട്ടുകാരേ, വരൂ

കൂട്ടുകാരേ, ഓടിവാവാ
പാട്ടുപാടാനോടിവാവാ
ദൈവനാമകീർത്തനങ്ങൾ
ആലപിക്കാനോടിവാവാ.

ദൈവമല്ലോ കനിവൊടേതൻ
സൂനുവിനെ ഭുവിനേകി;
സൂനുവല്ലോ കുരിശിനാലേ
മാനവന്നു രക്ഷയേകി.

പാഠം 13

പരിശുദ്ധ മറിയത്തിനു സ്തുതി

നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമേ, വന്ദനം
കൃത്യവു നിന്നോടുള്ളടെയുണ്ടു്;
സ്ത്രീകളിലേറമനുഗ്രഹശാലിനി
നിൻദിവ്യപുത്രനനുഗ്രഹീതൻ.

കന്യാമറിയമേ, ദൈവത്തിൻ മാതാവേ,
പാപികളാം ഞങ്ങൾക്കായു് പ്രാർത്ഥിക്കണേ;
ഇപ്പോഴുമെപ്പോഴും മൃത്യുവിൻ നേരത്തും
പാപികളാം ഞങ്ങൾക്കായു് പ്രാർത്ഥിക്കണേ.

പാഠം 14

ഈശോയുടെ പിറവി

മഞ്ഞും തണുപ്പും നിറഞ്ഞ രാവിൽ
വെണ്ണിലാവെങ്ങും പരന്ന രാവിൽ
ദൈവകുമാരൻ പിറന്ന ഭൂവിൽ
മംഗളഗാനം മുഴങ്ങി വാനിൽ.

പുൽക്കൂട്ടിലുണ്ണി പിറന്നനേരം
പൂത്തിരി കത്തിച്ചില്ലാരുമാരും;
പൂക്കളിറുത്തു നിരത്തിയില്ല;
പുത്തനൂഞ്ഞാലകം നല്കിയില്ല.

മർത്യനായ് നാകം തുറന്ന നല്ലാൻ
മർത്യനായ്ത്തീർന്ന മഹേശസൂനോ,
മോഹനനൂലിൽ കൊരുത്തുഞങ്ങൾ
സ്നേഹത്തുടിപ്പുകൾ കാഴ്ചയേകാം.

പാഠം 15

ദൈവപുത്രനായ ഈശോ

ഉണ്ണി പിറന്നതറിഞ്ഞില്ലേ?
മംഗളഗാനം കേട്ടില്ലേ?
അങ്ങുകിഴക്കൊരു നക്ഷത്രം
പൊങ്ങിവിരിഞ്ഞതു കണ്ടില്ലേ?

ക്രൂരിരുൾ തിങ്ങിയ ലോകത്തിൻ
പാവനമായൊരു ദീപം നീ;
നേർവഴികാട്ടി നയിക്കണമേ;
സ്വർഗ്ഗാനന്ദം നല്കണമേ.

പാഠം 19

പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴുന്ന താതനാം ദൈവമേ
നിൻനാമം പൂജിതമായിടേണം;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴുന്ന താതനാം ദൈവമേ,
നിൻവാഴ്ച ഭൂമിയിൽ വന്നിടേണം.

സ്വർഗ്ഗത്തിലെന്നപോൽ നിന്നുടെയിഷ്ടമീ—
ലോകത്തുമെന്നും നിറവേറണം;
ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടുന്ന ഭോജ്യങ്ങളൊക്കെയും
ഇന്നു കനിഞ്ഞു നീ നല്കിടേണം.

ഞങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നപോലെ മഹേശ്വരാ,
ഞങ്ങളോടും നീ പൊറുക്കേണമേ;
പാപപ്പരീക്ഷയിൽ വീഴാതെ കാക്കണേ,
തിന്മയിൽനിന്നെല്ലാം രക്ഷിക്കണേ.

പാഠം 1

ദൈവം എന്റെ പിതാവു്

അമ്മേ, ആരെന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു?
കുഞ്ഞേ, ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു നിന്നെ.
ദൈവത്തിനെന്നോടു സ്നേഹമാണോ?
കുഞ്ഞേ, ദൈവം സ്നേഹമല്ലേ?

ദൈവം നമ്മളെ കാണാൻ വരില്ലേ?
നിത്യം നമ്മളെ കാണുന്നു ദൈവം.
വീടും നാടും ദൈവത്തിനില്ലേ?
എല്ലാം ദൈവത്തിൻ വീടാണു കുഞ്ഞേ.

കണ്ണും കാതും ദൈവത്തിനുണ്ടോ?
എല്ലാം കാണുന്നു, കേൾക്കുന്നു ദൈവം
ദൈവത്തെയിന്നൊന്നു കാട്ടിത്തരാമോ?
ദൈവത്തെ കാണാൻ സ്വർഗ്ഗത്തു പോണം.

ദൈവമേ, നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിടുന്നു;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നെ ഞാൻ കാണാൻ വരുന്നു.

പാഠം 2

ദൈവം എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു

മോഹനമായൊരു മാനം
മാനത്തൊഴുകും മേഘം
എല്ലാം തീർത്തതു ദൈവം
ദൈവം നമ്മുടെ നാഥൻ.

പകലുതരുന്നൊരു സൂര്യൻ
പാലൊളിവീശും ചന്ദ്രൻ
എല്ലാം തീർത്തതു ദൈവം;
ദൈവം നമ്മുടെ നാഥൻ.

പച്ചവിരിച്ചൊരു പാടം
പൈങ്കിളി പാടും കാലം
എല്ലാം തീർത്തതു ദൈവം;
ദൈവം നമ്മുടെ നാഥൻ.

പാഠം 5

ദൈവമേ, നന്ദി

നന്ദിപറഞ്ഞുനമിക്കുന്നു കനി–
വിയലും സകലേശാ
സൃഷ്ടിച്ചു നീ ഞങ്ങളെയെല്ലാം
അലിവൊട്ട രക്ഷിച്ചു

കാറും കടലും കാട്ടാറുകളും
നിൻപുകഴ് പാടുന്നു;
താരും തളിരും താരാഗണവും
തംബുരു മീട്ടുന്നു.

മഴയും മഞ്ഞും മാമലനിരയും
നിന്നെനമിക്കുന്നു;
മാനത്തുയരും പറവകളെല്ലാം
നിന്നെവണങ്ങുന്നു.

പാഠം 6

ഒരു സങ്കടവാർത്ത

ആദം: അന്നു നമ്മൾ ദൈവമക്കൾ
ഇന്നു നമ്മൾ മരണമക്കൾ;
അന്നു നമ്മൾ ഭാഗ്യമുള്ളോർ
ഇന്നു നമ്മൾ ഭാഗ്യമറ്റോർ.

ഹവ്വാ: ദൈവമാകാൻ നോക്കി നമ്മൾ
ശാപമേറ്റോരായി നമ്മൾ;
അറിവുനേടാൻ നോക്കി നമ്മൾ
അജ്ഞരായിത്തീർന്നുനമ്മൾ.

ആദം: കനിപറിച്ചു, പൊരുളറിഞ്ഞു
കനകവാതിൽ സ്വയമടഞ്ഞു;
കരളിലെല്ലാമിരുൾനിറഞ്ഞു.
ജീവിതത്തിൻ ചിറകൊടിഞ്ഞു.

രണ്ടുപേരും: പുതുദീസാ വഴിതിമാറി
പാപികളാം നാം വഴിയിലായി;
ദൈവമേ, നിൻ കരുണയെന്യേ
ശരണമില്ലീയുലകിലേതും.

പാഠം 9

രക്ഷകന്റെ ജനനം

പൂനിലാവെണ്ണംപരന്നു, വെള്ള–
പ്പൂക്കൾ വിരിഞ്ഞു നിരന്നു;
പുൽക്കൂട്ടിലുണ്ണിപിറന്നു, ദൈവ–
പുത്രൻ മനുഷ്യനായ്ത്തീന്നു.

മാലാഖമാർ വന്നിറങ്ങി, നവ്യ–
സന്ദേശമെങ്ങും മുഴങ്ങി;
ദൈവത്തിനത്യുന്നതത്തിൽ, നിത്യ–
കീർത്തനം മർത്യന്നു ശാന്തി.

പാഠം 10

വിജ്ഞാനികം ഈശോയെ സന്ദർശിക്കുന്നു

താരംകിഴക്കുദിച്ചു പൊങ്ങിടുന്നു
നേരേവിയത്തിലൂടെ നീങ്ങിടുന്നു:
വിജ്ഞാനിമാരതിൻെറ മിന്നൽകണ്ടു
പാരംപ്രമോദമോടു പിന്തുടർന്നു.

ദൈവംപിറന്ന കൊച്ചു പുൽക്കൂടിൻ
മേലേ, അത്തുച്ചിയിൽതെളിഞ്ഞുനിന്നു;
മൂന്നാളുമുള്ളിലേയ്ക്കുടുത്തുചെന്നു;
പൊന്നുണ്ണി ശാന്തമായ് ശയിച്ചിടുന്നു.

പൊന്നും നറുമ്പശ്രയും കുന്തിരിക്കവും
മന്നിൻെറ പാലകന്നു കാഴ്ചയേകി
സന്തോഷമോടുകൈകൂപ്പിനിന്നു;
സ്വർഗ്ഗീയദർശനം നുകർന്നുനിന്നു.

പാഠം 13

കുഞ്ഞുങ്ങൾ എൻെറ അടുക്കൽ വരട്ടെ

ബാലകർക്കുമിത്രമായ ലോകനാഥാ, നിൻെറ
ദിവ്യപാദം മോദമോടെ കുമ്പിടുന്നേൻ;
തങ്കമില്ല, വെള്ളിയില്ല കാഴ്ചയേകാൻ, എൻെറ
പൂങ്കരം ഞാൻ സ്നേഹമോടെ നല്കിടുന്നു.

സങ്കടത്തിൽ നീയെനിക്കു കൂട്ടുകാരൻ, നിൻെറ
തങ്കമുഖമെപ്പൊഴും ഞാൻ കണ്ടിടുന്നു;
എന്നുമെന്നുമെൻെറ ഉള്ളിൽ വാണിടേണം, നാഥാ,
നിന്നിൽ ഞാനലിഞ്ഞലിഞ്ഞു ചേർന്നിടേണം.

പാഠം 14

ബാലികേ, എഴുന്നേൽക്കൂ

സ്നേഹം ജഗത്തിൽ വിതയ്ക്കുവാനായ്
സ്നേഹത്തിൻ തൂലികയിറങ്ങി ദൈവം;
സർവ്വേശനന്ദനൻ മർത്യനായി
ഉവ്വിയിലാനന്ദം നൃത്തമാടി.

എല്ലാക്കുമുഴിയിൽ നന്മചെയ്യാൻ
സ്വർല്ലോകം വിട്ടിങ്ങിറങ്ങിദൈവം;
മാനവനാകാശരാജ്യമേകാൻ
മാനവരൂപം ധരിച്ചുവന്നു.

കാനായിൽ വെള്ളംവീഞ്ഞാക്കി;
കടലിന്റെ മീതെ നടന്നുപോയി;
കുരുടന്റെ കണ്ണിനു കാഴ്ചനൽകി
മരണമടഞ്ഞോർക്കു ജീവനേകി.

പാഠം 15

ഈശോ നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കുന്നു

സൂര്യനെന്തേയിരുണ്ടുമയങ്ങുന്നു ?
ഭൂമിയെന്തേ കുലുങ്ങിവിറയ്ക്കുന്നു ?
പാറയെന്തേ പിളർന്നുതകരുന്നു ?
ഭീതിയെന്തേ വളർന്നു പരക്കുന്നു

ദൈവനന്ദനൻ ക്രൂശിതനായ്മരിച്ചു;
ലോകപാലകൻ നിന്ദിതനായ്മരിച്ചു.

പാപികൾക്കുതൻ രക്തവും മാംസവും
നല്കിടുന്നു മഹേശ്വരനന്ദനൻ;
ഇന്നുമൊത്താരതന്നിലാദിവ്യമാം
കാൽവരിയിലെ യാഗംനടക്കുന്നു.

പാഠം 17

ഈശോ മരണത്തെ ജയിച്ചു

പൊന്നൊളിയിൽ കല്ലറ മിന്നുന്നു
മഹിമയൊടെ നാഥനുയിർക്കുന്നു:
മുറിവുകളാൽ മൂടിയമേനിയിതാ
നിറവോലുംപ്രഭയിൽ മുഴുകുന്നു.
തിരുശിരസ്സിൽമുൾമുടി ചൂടിയവൻ
സുരഭിലമാം പൂങ്കതിരണിയുന്നു:
കണ്ണീരിൽമുങ്ങിയ നയനങ്ങളും
കനകംപോൽമിന്നിവിളങ്ങുന്നു.

പുകപൊങ്ങുംമരണത്താഴ്വരയിൽ
പുതുജീവൻ പൂന്തളിരണിയുന്നു;
മാനവരും സ്വർഗ്ഗനിവാസികളും
വിജയാനന്ദത്തിൽ മുഴുകുന്നു.

പാഠം 19

പരിശുദ്ധാത്മാവു വരുന്നു

പരിശുദ്ധാത്മാവേ, നീയെഴുന്നള്ളി
വരണമേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ;
ദിവ്യദാനങ്ങളും ചിന്തിയെന്നുള്ളിൽ
ദൈവസ്നേഹം നിറയ്ക്കണേ.

സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നുഭൂമിയിൽ
നിർമ്മലിക്കുംപ്രകാശമേ,
അന്ധകാരവിരിപ്പുമാറിടും
ചന്തമേറുന്ന ദീപമേ.

പരിശുദ്ധാത്മാവേ....

പാഠം 2

എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ദൈവം

ഒരു ദൈവം ദൈവത്തിൽ മൂന്നാളുകളും
താതനും പുത്രനും ദൈവാത്മാവും:
താതനാം ദൈവം ജന്മമേകി;
പുത്രൻ കുരിശാലെ രക്ഷയേകി.

ദൈവാത്മാവുള്ളിൽ വസിച്ചുനിത്യം
സ്വർഗ്ഗവിശുദ്ധിപകർന്നിടുന്നു;
ദൈവമേ, നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു;
സന്തതമെന്നെനീ കാത്തീടണേ.

പാഠം 3

ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം

വാനവഗാനം പാടിമഹേശനെ
വാഴ്ത്തുംമാലാഖാ
രാപകലെന്നുടെ കൂടെവസിക്കും
കാവൽമാലാഖാ.

പാപംചെയ്താൽ കണ്ണീർതൂകും
കാവൽമാലാഖാ
നല്ലതുചെയ്താൽ പുഞ്ചിരിതൂകും
കാവൽമാലാഖാ

പാഠം 4

മക്കളുടെ ദൗർഭാഗ്യം

'തിന്നാലൂ'മെന്നൊരു ശബ്ദം;
'അരുതരുതേ'യെന്നൊരു ശബ്ദം;
ഹവ്വാ യേന്നുവിറച്ചു.;
പിന്നെയാപ്പൂങ്കനിതിന്നു.

'തിന്നാലൂ'മെന്നൊരു ശബ്ദം;
'അരുതരുതേ'യെന്നൊരു ശബ്ദം;
ആദം യേന്നുവിറച്ചു;
പിന്നെയാപ്പൂങ്കനിതിന്നു.

പാപം കടന്നുപിടിച്ചു;
സാത്താനിരുന്നുചിരിച്ചു;
ക്രൂരിരുംതിങ്ങിപ്പുടന്നു;
ക്രൂരമ്പു കേറിത്തറഞ്ഞു.

ദൈവമിറങ്ങി വിളിച്ചു;
രണ്ടാളുമൊപ്പമൊളിച്ചു;
അയ്യോ, മനുഷ്യന്റെ പാപം—
തീർത്താലും തീരാത്ത ശാപം.

പാഠം 5

ദൈവികജീവനും ദൈവസ്നേഹവും

കറകളശേഷം കഴുകിയകറ്റും
മാമ്മോദീസാ,
കരളിൽ കാഞ്ചന കതിരുപരത്തും
മാമ്മോദീസാ.

ദൈവികജീവൻ മനുജനുനൽകും
മാമ്മോദീസാ
ദൈവാത്മാവിനു ഭവനമൊരുക്കും
മാമ്മോദീസാ.

പാഠം 7

പിതാവിനിഷ്ടമില്ലാത്തവ

സ്നേഹപിതാവാം ദൈവം മർത്യനു
നേർവഴികാട്ടി;
മനസ്സറിഞ്ഞതു മാറിനടന്നാൽ
പാപം, പാപം.

പാപംചെയ്താൽ ദൈവത്തിൽനി—
ന്നകന്നുപോകും;
ജീവൻനൽകും വരപ്രസാദം
നശിച്ചുപോകും.

പാഠം 9

പിതാവേ ക്ഷമിക്കണമേ

സർവ്വേശ്വരാ, എന്നിൽ കനിയേണമേ;
പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുക്കേണമേ;
നിൻതിരുകല്പന ലംഘിച്ചു ഞാൻ
തിരുമുമ്പിൽ പാപങ്ങൾ ചെയ്തുപോയി.

അറിയുന്നു ഞാനെൻറെ അപരാധങ്ങൾ;
കാണുന്നു ഞാനവ എൻറെ മുമ്പിൽ;
കാരുണ്യവാനായ കർത്താവേ, എൻ
പാപങ്ങളെല്ലാം മറക്കേണമെ.

പാഠം 10

പിതാവിന്റെ പ്രിയപുത്രൻ

ഉണ്ണിപിറന്ന ബേസ്‌ലഹമിൽ
വന്ദനമരുളാൻവന്നിടുവിൻ:
നിർമ്മലമോദമലിഞ്ഞൊഴുകും
മംഗളഗാനം പാടിടുവിൻ.

പാതിരാവിൻ പനിനീരിൽ
പൂനിലാവിൻ പുഞ്ചിരിയിൽ
നീലവാനിലെ സുരദീപം
താണിറങ്ങിവരുന്നലകിൽ.

പാഠം 14

പാപംമോചിക്കുന്ന ഈശോ

പാപവിമോചകനേശുനാഥാ,
പാപിയെത്തേടിവരുന്നവനേ,
പാദംനമിച്ചുവണങ്ങിടുന്നേൻ
പാപിയാമെന്നിൽനീ കനിയേണമേ.

പാപാന്ധകാരം പടർന്നിടുമ്പോഴും
സ്നേഹവും ശാന്തിയും മങ്ങിടുമ്പോഴും
പാരിൻപ്രകാശമേ, ലോകനാഥാ,
നേർവഴികാട്ടി നയിക്കേണമേ.

പാഠം 16

നിന്റെ മകനെന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല

പിതാവേ, ഞാനപരാധംചെയ്തുപോയി, നിന്റെ
സുതനായിത്തുടരുവാനർഹനല്ലഞാൻ;
അന്നുനിന്റെ ഉപദേശം കേട്ടിടാതെ
സ്വന്തമായചിന്തയിങ്കലുറച്ചുനിന്നു.

ദൂരെദൂരെപ്പോയ് ദുഷിച്ച കൂട്ടുകൂടി എന്റെ
ബാല്യകാലനിർമ്മലത്വം നശിപ്പിച്ചു ഞാൻ;
പിതാവേ, ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം മറന്നീടണേ,
സഹതാപദൃഷ്ടിയെന്നിൽ പതിച്ചീടണേ.

പാഠം 18

ജീവന്റെ അപ്പം

മാലാഖമാരുടെ അപ്പം
സ്വർഗ്ഗീയജീവന്റെ അപ്പം
കാരുണ്യവാനായ ദൈവം
മാനവലോകത്തിനേകി.

സന്ധ്യേശനാദം മുഴങ്ങി
മേഘങ്ങളെല്ലാമിരുണ്ടു:
ആകാശവാതിൽ തുറന്നു;
സ്വർഗ്ഗീയമന്നാ പൊഴിഞ്ഞു.

പാറകൾ പൊട്ടിപ്പിളർന്നു;
നീർച്ചാലതിൽനിന്നുണർന്നു;
മരുവിൽതടാകം വിരിഞ്ഞു;
പുതുപൂക്കളെങ്ങും നിറഞ്ഞു.

പാഠം 19

ദിവ്യബലി

നിത്യപിതാവേ കൈക്കൊള്ളണമേ
ഞങ്ങളണയ്ക്കും ദിവ്യബലി
നിൻതിരുസുതനാമീശോവഴിയായ്
കൈക്കൊള്ളണമീ ദിവ്യബലി.

ഞങ്ങളെയൊന്നായ് നിൻതിരുമുമ്പിൽ
കാഴ്ചയണയ്ക്കുന്നാദരവായ്;
ദിവ്യനിണത്താൽ മർത്യഗണത്തിൻ
മലിനതയെല്ലാം കഴുകണമേ.

പാഠം 20

ഞാനും അവസാനം ഉയിർക്കും

മരണമടഞ്ഞൊരു മിശിഹാനാഥൻ
മൂന്നാം ദിവസമുയിർത്തെഴുനേറ്റു;
പരിമളമുതിരും കതിരുകളാലെ
പരിസരമൊന്നായ് മിന്നിവിളങ്ങി.

മുൾമുടിചൂടിയ ദൈവകുമാരൻ
മംഗളമോഹനമകുടമണിഞ്ഞു;
കീറിമുറിഞ്ഞൊരു ദിവ്യശരീരം
ക്ഷയമില്ലാത്ത മഹത്വമണിഞ്ഞു.

അന്തിമദിവസം കർത്താവേ, നിൻ
കൃപയാൽ ഞാനുമുയിർത്തെഴുനേല്ക്കും;
സിദ്ധന്മാരുടെ വസതിയിലെന്നും
നിത്യമനോഹര ഗീതികളാലപിക്കും.

മൂന്നാം പുസ്തകം

പാഠം 1

ദൈവത്തിന്റെ കരുണ

ആദംചെയ്തൊരു പാപംമൂലം
പറുദീസായുടെ വാതിലടഞ്ഞു;
പാരിൽപലതരമാധിപരന്നു
മാനവനിരയുടെയാശ തകർന്നു.

പറുദീസായ്ടെവാതിൽതുറക്കാൻ
പരമപിതാവിൻ സൂനുവരേണം;
മർത്യകുലത്തിനു മോചനമേകാൻ
നിത്യകുമാരനിറങ്ങിവരേണം.

''പരമണ്ഡലമേ, വാതിൽ തുറക്കൂ
പാരിനു രക്ഷപകർന്നുകൊടുക്കൂ''
മനുജകുലത്തിൻ നിലവിളിപൊങ്ങി;
വിരവൊടുദൈവകുമാരനിറങ്ങി.

പാഠം 4

സമയം സമാഗതമായി

മാനത്തുനിന്നൊരു മാലാഖവന്നു
മേരികുമംഗള സന്ദേശമേകി:
''കന്യേ, നിനക്കൊരു പുത്രൻ ജനിക്കും
ദൈവത്തിൻ നിത്യകുമാരനാമീശോ;

യാക്കോബിൻ ഗോത്രത്തിലെന്നുമവൻവാഴും
ദാവീദിൻ പീഠത്തിൽ രാജാവായ്വാഴും''
സന്ദേശം കേട്ടടനെ കന്യകയാംചൊല്ലി:
''ദൈവത്തിൻ ചിത്തംപോൽ സംഭവിക്കട്ടെ''

പാഠം 5

ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ

വീടുകളില്ല, വഴിയമ്പലമില്ല
രക്ഷകനൂഴിയിൽ വന്നു പിറക്കാൻ
ഇടമില്ല, ഇടമില്ല.

ആഴിയുമംബരവീഥികളും
ഭൂമിയുമഖിലചരാചരവും
തീർത്തവനൂഴിയിൽ വന്നുപിറക്കാൻ
ഇടമില്ല, ഇടമില്ല.

വീടുകളില്ല....

നരികയംക്കവനിയിലളയുണ്ടു്;
പറവഗണത്തിനു കൂടുണ്ടു്;
മനുഷ്യപുത്രനു തൻതലചായ്ക്കാൻ
ഇടമില്ല, ഇടമില്ല.

വീടുകളില്ല....

നാഥൻനിന്നുടെ ഹൃദയത്തിൻ
വാതിൽമുട്ടിവിളിക്കുന്നു:
''മകനേ, ഉള്ളിലെനിക്കുപിറക്കാൻ
ഇടമുണ്ടോ, ഇടമുണ്ടോ?''

വീടുകളില്ല....

പാഠം 6

ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ

യൂദായിലന്നൊരുബാലരാജൻ
ജാതനായെന്നൊരു വാർത്തയുണ്ടായ്;
ഹേറോദിനുള്ളിൽ കുലുക്കമായി
ബാലനെക്കൊല്ലാനൊരുക്കമായി.

രണ്ടുവയസ്സിന്നു താഴെയുള്ള
ബാലരെയെല്ലാം വധിക്കതന്നെ
കൂട്ടത്തിലുണ്ണിമരിച്ചുകൊള്ളും—
തിട്ടമായ് രാജാവുറച്ചിരുന്നു.

കൂട്ടക്കരച്ചിൽ, കൊലക്കരച്ചിൽ
നാട്ടിൽപ്പരക്കെ നിണച്ചൊരിച്ചിൽ:
വീടാകെ നീറിക്കരഞ്ഞുനിന്നു.
നാടാകെ ദുഃഖത്തിലാണ്ടുനിന്നു.

പാതിരാനേരത്തൊളിച്ചുമാറി
ദൈവകുമാരകൻ രക്ഷനേടി;
ആരാരറിഞ്ഞു മഹേശ്വരന്റെ
നിത്യനീഗൂഢമാം നിശ്ചയങ്ങൾ?

പാഠം 7

എല്ലാത്തിലുമുപരിയായി ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക

മൂന്നുനാൾ മാതാപിതാക്കളെങ്ങും
പുത്രനെത്തേടി നടന്നലഞ്ഞു;
പള്ളിയിൽച്ചെന്നവർ കണ്ടുമുട്ടി;
കണ്ണുനീർതുകിപ്പറഞ്ഞുമേരി:

''ഓമനേ, പൊന്നുണ്ണി, ഏവമെന്തേ
ഞങ്ങളെവിട്ടുനീ തങ്ങിനിന്നു?
താതനും ഞാനും കരഞ്ഞുനീറി
നാടെല്ലാം നിന്നെത്തിരഞ്ഞുതേടി''

സ്വഗ്രീയദൌത്യം പകർന്നുനിൽക്കും
പുത്രൻ ജനിത്രിയോടേവമോതി:
''എന്തിനായെന്നെത്തിരഞ്ഞുനിങ്ങൾ,
ഞാനെൻപിതാവിൻ ഗൃഹത്തിലല്ലേ?''

പാഠം 10

മഹത്തായ വാഗ്ദാനം

(ക്രിസ്തുവും ശമറായക്കാരിയും തമ്മിൽ സംഭാഷണം)

നട്ടുച്ചനേരത്തു്, കിണറിന്റെ തീരത്തു്
വെള്ളത്തിനായി ഞാൻ കാത്തിരിപ്പൂ;
നാരീ, ഒരു പാത്രം ദാഹജലം നീ
എനിക്കു നൽകൂ.

അയ്യയ്യോ, നീയൊരു യൂദൻ
ഞാനിന്നൊരു ശമറായത്തി
ഞാൻ കോരിയ വെള്ളം തൊട്ടാൽ
തീണ്ടലിതല്ലേ?

അറിയുന്നില്ലേതും നീ
എന്നോടു നീ ചോദിച്ചാൽ
ജീവന്റെ ജലം കോരി—
ത്തരുമല്ലോ ഞാൻ.

കയറില്ല, പാളയുമില്ല
നീയെങ്ങനെ വെള്ളം കോരും?
ജീവന്റെ ജലം പിന്നെ
എങ്ങനെ കിട്ടും?

ഞാൻ നല്ലം നിത്യജലം നീ
വിശ്വാസമിയന്നു കുടിച്ചാൽ
നാരീ, നിനക്കൊരുനാളും
ദാഹിക്കില്ല.

ആ ദിവ്യജലം നാഥാ,
നല്കേണമെനിക്കൊരു പാത്രം
വീണ്ടും ഞാൻ വെള്ളം കോരാൻ
പോരണമല്ലോ.

മഹിളേ, നീ വീട്ടിൽപോയ് നിൻ
കണവനെയും കൊണ്ടുവരൂ നീ;
അപ്പോഴും ഞാൻ കോരി വിളമ്പാം
ജീവന്റെ ജലം.

ഗുരുവേ, നീ കോപിക്കരുതേ,
വീട്ടിൽ ഞാനെന്തിനുപോകാൻ?
ഇല്ലില്ല, സത്യമെനിക്കു
ഭർത്താവില്ല.

നീ ചൊന്നതു സത്യംതന്നെ
കണവന്മാരഞ്ചുണ്ടായി;
ഇപ്പോഴുള്ളവനോ, നിന്റെ
ഭർത്താവല്ല.

നിന്ദിതമെൻ ജീവചരിത്രം
നീയെങ്ങനെ സ്വപ്നമറിഞ്ഞു?
ദൈവകരം തെളിവായ് നിന്നിൽ
കാണുന്നു ഞാൻ

മകളേ, നീ ശങ്കിക്കേണ്ടാ,
ദൈവത്തിൻ പുത്രൻതന്നെ
നിന്മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു, നീ
അറിഞ്ഞുകൊൾക.

നാഥാ, നിൻ തിരുമൊഴി കേൾക്കാൻ
ഭാഗ്യമെനിക്കെങ്ങനെയുണ്ടായ്?
തൃപ്പാദം വിശ്വാസമോടേ
വണങ്ങിടുന്നേൻ.

പാഠം 12

ദൈവരാജ്യം

അന്തിമദിവസമടുക്കുമ്പോൾ
അംബരമിളകി വിറയ്ക്കുമ്പോൾ
വെളിവിൻ കതിരുകൾ മാഞ്ഞടിയും
കരിനിഴൽ തിങ്ങി വളർന്നയരും.

കതിരോൻ മങ്ങിപ്പൊലിയുന്നു;
പനിമതിയിരുളിൽ താഴുന്നു;
താരകൾ വീണു മറഞ്ഞുന്നു;
പാരിടമൊന്നായുരുകുന്നു.

ഉറവകൾ വറ്റിയുണങ്ങുന്നു;
നദികൾ വരണ്ടുനിലയ്ക്കുന്നു;
ജീവികൾ വീണു മരിക്കുന്നു;
വിജനതയെങ്ങും പടരുന്നു.

ഉലകിൻ തൂണുകളുലയുന്നു;
മലയും മരുവും പുകയുന്നു;
കരയും കടലും മറയുന്നു;
കൂരിരുളെങ്ങും നിറയുന്നു.

വിധിയുടെ സമയമടുക്കുന്നു;
വിണ്ണിൻ വാതിൽ തുറക്കുന്നു;
വാനവനിരയാലനുഗതനായ്
ദൈവകുമാരനിറങ്ങുന്നു.

കാഹളവിളികളം മുഴങ്ങുന്നു;
മരണമടഞ്ഞവരുണരുന്നു;
പരിശുദ്ധന്മാരണിയണിയായ്
സന്നിധിചേർന്നു വണങ്ങുന്നു.

നിരയായ് വിണ്ണിൽ നിലകൊള്ളും
വത്സലസുതരെക്കാണുമ്പോഴം
ആനന്ദത്താലാദത്തിൻ
നയനം പൂങ്കുതിരണിയുന്നു.

നീതിവിധിക്കായ് ദൈവസുതൻ
മേഘത്തേരിലിറങ്ങുന്നു;
നരരുടെ ചെയ്തികളൊന്നൊന്നായ്
തൂക്കിയളന്നു വിധിക്കുന്നു.

ആനന്ദത്തിൻ ജയവിളിയും
നൈരാശ്യത്തിൻ നിലവിളിയും
ചേർന്നുകലർന്നു മുഴങ്ങുന്നു:
വിധിയുടെ നിസ്തുല നിമിഷങ്ങളം!

ഭീതികലർന്നു നിരാശതയിൽ
പാപികളം വിങ്ങിക്കരയുമ്പോഴം
നിർദ്ദയമുയരും നരകത്തിൻ
ജ്വാലകളവരെ വിഴുങ്ങുന്നു.

സുകൃതികളൊത്തുമഹോന്നതനാം
സുരലോകത്തിൻ നാഥനിതാ,
നിത്യമനോഹരനാകത്തിൻ
വാതിൽതുറന്നകമണയുന്നു.

കരുണാനിധിയാം കർത്താവേ,
നിന്നുടെയാഗമദിവസത്തിൽ
പരിശുദ്ധന്മാരൊത്തു വലം—
ഭോഗത്തെന്നെ നിറുത്തണമേ.

പാഠം 14

നീ പാറയാകുന്നു

പത്രോസാകും പാറയിലല്ലോ
തിരുസഭ നില്ക്കുന്നു;
വൈരികളൊന്നായെതിരിട്ടാലും
തകരില്ലൊരുനാളും.

വന്മഴപെയ്യും, തിരകളടിക്കും,
മാരുതനാഞ്ഞുവരും;
പാറയിലൂന്നിയുറച്ചൊരുമാളിക
തകരില്ലൊരുനാളും.

നരകത്തിൻപുരുശക്തികളൊന്നാ—
യാഞ്ഞുപിടിച്ചാലും
സഭയുടെ തൂണുകളണുവിടയെങ്കിലു—
മിളകില്ലൊരുനാളും.

പാഠം 16

ഓശാന

ഓശാന, ഓശാന
ദാവീദിൻസുതനോശാനാ.

വിനീതനായൊരു കഴുതക്കുഞ്ഞിൻ
പുറത്തെഴുന്നള്ളി
സൈത്തിൻചില്ലകളും വിതറിയവഴിയേ
വരുന്നുദൈവസുതൻ.

നിരയായ് നീങ്ങും ബാലികമാരുടെ
കീർത്തനമുയരുമ്പോൾ
ബാലന്മാരുടെ കൈയിൽ ചില്ലകളും
താളം തുള്ളുന്നു.

സെഹിയോൻപുത്രീ മോദംപൂണരുക,
നിന്നുടെ നാഥനിതാ,
പ്രതാപവാനായ് വരുന്നുപൊന്നിൻ
കീർത്തനവീചികളിൽ.

പാഠം 18

പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറട്ടെ

''കഴിയുമെങ്കിലീപ്പാനപാത്രമെൻ
പ്രിയതാതാ, മാറ്റിത്തരണമേ,''
താണുദൈവത്തിൻ സുനുഭ്രമിയിൽ
വീണുതാതനോടർത്ഥിച്ചു.

മർത്യപാപങ്ങൾ വന്നുയർന്നൊരു
മാമലതീർത്തു നില്പുവെ
ഭീതിയാൽ മൃദുമേനിയാകവേ
രക്തധാരയിലാണ്ടുപോയ്.

പാഠം 21

നാഥാ, പിരിയരുതേ

നേരം മങ്ങിമയങ്ങുന്നു;
ക്രൂരിരുളെങ്ങും പടരുന്നു;
ശരണം നൽകിയ ദീപത്തിൻ
കിരണം മങ്ങിപ്പൊലിയുന്നു;
കർത്താവേ, നീ പോകരുതേ,
കരുണയൊടെന്നിൽ വാഴണമേ.

നിൻതിരുവാണികളുന്നതമാം
ചിന്തകളെന്നിലുണർത്തുന്നു;
മംഗളകാന്തി പരത്തുന്നു;
ഹൃദയം പുളകിതമാക്കുന്നു;
കർത്താവേ, നീ പോകരുതേ,
കരുണയൊടെന്നിൽ വാഴണമേ.

നിൻതിരുവദനം കാണുമ്പോഴും
ആകുലചിന്തകളകലുന്നു;
നിൻതിരുവചനം കേൾക്കുമ്പോഴും
സങ്കടമൊക്കെ മറക്കുന്നു;
കർത്താവേ. നീ പോകരുതേ,
കരുണയൊടെന്നിൽ വാഴണമേ.

വേദനതിങ്ങിയ ഭവനങ്ങളും
വീണുനുറുങ്ങിയ ഹൃദയങ്ങളും
ദാരുണമരണവിലാപങ്ങളും
നിറയും പോർക്കളമീയുലകം;
കർത്താവേ, നീ പോകരുതേ,
കരുണയൊടെന്നിൽ വാഴണമേ,

പാഠം 4

ഏറ്റവും വലിയ തിന്മ

പാപം കുഞ്ഞേ, നീ ചെയ്യരുതേ, ദൈവ—
കോപം നിന്നേറമേലാഞ്ഞുവീഴും.

പാപം....

ഭീഷണിയെത്രമുഴങ്ങീയാലും നിന്നെ
ക്കൂട്ടുകാരെത്രപിണങ്ങിയാലും

പാപം....

ജീവൻ വിപത്തിൽ കുടുങ്ങിയാലും നിന്നേറ
മെയ്യാകെയഗ്നിവിഴുങ്ങിയാലും

പാപം....

ലോകംമുഴുവനും നേടിയാലെന്തുനി—
ന്നാത്മാവുനാശത്തിലാണ്ടുപോയാൽ?

പാപം....

പാഠം 5

മക്കൾക്കുള്ള കല്പനകൾ

നിൻപ്രമാണമെന്നുമെന്നേറ മുമ്പിൽനാഥാ
പൊൻപ്രകാശധാരവീശിനീങ്ങിടുന്നു;
സ്വർഗ്ഗലോകസീമയിൽപറന്നുപൊങ്ങാൻ
കെല്പെഴുന്ന ചിറകെനിക്കതേകിടുന്നു.

നിൻപ്രമാണമിന്നെനിക്കു മധുവിനേക്കാളും
മധുരമാണു, നിത്യമായ ജീവനാണു്;
നിയതമെന്റെ ശാന്തിയാ,ണതുംപ്രമോദം
പകരുവാൻ വിടന്ന സ്വർഗ്ഗവാണിയാണു്.

പരിമളം പരത്തിടുന്ന നിൻപ്രമാണം
നരനുനിത്യജീവിതം പകർന്നിടുന്നു;
അറിവുനൽകി അജ്ഞതെത്തുണച്ചിടുന്നു;
കുഴിയിൽവീണ പാപിയെക്കരേറ്റിടുന്നു.

പാഠം 6

സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണം

വൈരവും തീരാപ്പകയുമെല്ലാം
സ്നേഹംതെളിച്ചു തുരത്തിടുംഞാൻ;
സന്ദേഹമാകുതനാഞ്ഞുവന്നാൽ
വിശ്വാസംകൊണ്ടതു ശാന്തമാക്കും.

സന്താപക്കണ്ണുനീരൊക്കെയും ഞാൻ
സന്തോഷം കൊണ്ടു തുടച്ചുമാറ്റും;
അന്ധകാരത്തിൻ പടപ്പിലെല്ലാം
മന്ദാരദീപം കൊളുത്തിവയ്ക്കും.

നൈരാശ്യംതിങ്ങുന്ന മാനസങ്ങൾ
പ്രത്യാശകൊണ്ടുനിറച്ചിടും ഞാൻ;
നിർമ്മായശാന്തിവിതച്ചിടുന്ന
സ്വർല്ലോക ദൂതനായ് മാറിടും ഞാൻ.

പാഠം 8

സർവ്വോപരി ദൈവം

അവനീപതിയാമഖിലേശ്വരനെ
വാഴ്ത്തിപ്പാടുവിനാദരവോടെ

അവനീ....

നീലാകാശം തിങ്ങിപ്പുലരും
നീർത്തുള്ളികളേ ദൂതന്മാരേ,
കർത്താവിൻതിരുസൈനികനിരയും
സൂര്യൻചന്ദ്രൻ താരാഗണവും

അവനീ....

കാറേ, കടലേ, കാട്ടാറുകളേ,
കനലേ, കരയിൽ പൊരിയും വെയിലേ,
കാട്ടും മേട്ടും മേഘാവലിയും
തോട്ടും പുഴയും പുൽത്തോപ്പുകളും

അവനീ....

കനകംപൊഴിയും പുലരിയുമഴകിൻ
കതിരൊളിചിന്നും സായന്തനവും
തളിരും മലരും മലർവാടികളും
മലയും മധുവും മാങ്കാവുകളും

അവനീ....

പാഠം 11

നമ്മുടെ സമർപ്പണം

മാനവന്നയിരേകാൻ
കാൽവരിമാമലയിൽ
ബലിയായ്ത്തിന്നൊരു വത്സലസുതനെ
തൃക്കൺപാർക്കണമേ, നാഥാ, തൃക്കൺപാർക്കണമേ.

വൃഥാണപരാധം
നരരുടെ അപരാധം;
പരിഹാരത്തിനു നിൻതിരുസുതനെ
കാഴ്ചയണയ്ക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ കാഴ്ചയണയ്ക്കുന്നു.

സുതന്നുടെ തിരുമെയ്യും
നിർമ്മലശോണിതവും
കൈക്കൊണ്ടലിവൊട്ടു നിത്യപിതാവേ,
മോചനമേകണമേ, മർത്യനു മോചനമേകണമേ.

പാഠം 14

നിന്റെ സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുക

മാലാഖമാരുടെ ഭാഷയറിഞ്ഞാലും
മാലാഖമാരൊത്തു ജീവിച്ചാലും
വാനവരാജ്യത്തെ വാരൊളികണ്ടാലും
സ്നേഹമില്ലെങ്കിലതൊക്കെശൂന്യം

പാരിലെനിക്കുള്ള സമ്പത്തുസർവ്വവും
പങ്കിട്ടപാവങ്ങൾക്കേകിയാലും
തീക്കുണ്ടിൽദേഹം ദേഹിക്കാനെറിഞ്ഞാലും
സ്നേഹമില്ലെങ്കിലതൊക്കെശൂന്യം

സ്നേഹത്താലിന്നുനാം ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും
നിത്യസമ്മാനം പകർന്നുനൽകും;
മർത്യർക്കുചെയ്യുന്ന സേവനമോരോന്നും
കൃത്യമായ് ദൈവം കുറിച്ചുവയ്ക്കും

പാഠം 16

വസ്തുക്കളുടെ വിനിയോഗം

''കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞു, വിളവെല്ലാം
വീട്ടിലൊതുക്കാനിടമില്ല;
പുതിയ കളപ്പുര പണിയും ഞാൻ
അതിലവയെല്ലാം കൂട്ടിയിടും.

നാളുകളെത്ര കഴിഞ്ഞാലും
തീരുകയില്ലെൻ സമ്പാദ്യം
തിന്നുകുടിച്ചുമദിക്കും ഞാൻ
ആനന്ദങ്ങളിൽ മുഴുകും ഞാൻ''

മൂഢാ, നിന്നുടെ ഭാവനയിൽ
കണ്ടതു പാഴുകിനാവല്ലേ?
മിഴികളടയ്ക്കാൻ മരണത്തിൻ
കൈകളയയ്ക്കുന്നതു കണ്ടില്ലേ?

പാഠം 20

പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കൾ

ഞാനാണു ലോകത്തിൻ നിത്യദീപം
ഞാനാണു നാകത്തിൻ മാഗ്ദീപം;
സന്തതമെൻവഴി പിന്തുടർന്നാൽ
അന്ധകാരത്തിൽ കുടുങ്ങുകില്ല.

മാമലമേലുള്ള മേടപോലെ
നാട്ടിനിറുത്തിയ ദീപംപോലെ
സൽകൃത്യമോരോന്നു ചെയ്യുനിങ്ങൾ
മർത്യർക്കു മാതൃക നല്കീടുവിൻ.

പാഠം 21

പാപമോചനവും ഹൃദയസമാധാനവും

പാപത്തിൻ കുഴിയിൽ ഞാൻ കുടുങ്ങിപ്പോയി:
ദൈവമേ, നിൻ സ്വരംകേട്ടു നടുങ്ങിപ്പോയി;
ശോകമെന്റെ ഹൃദയത്തിലടിഞ്ഞുകൂടി
മൂകമായ് ഞാൻ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ഇന്നലത്തെ ശാന്തിയെല്ലാമൊഴിഞ്ഞുപോയി;
പുഞ്ചിരിച്ച നിലാവെല്ലാമിരുണ്ടുപോയി;
കരംനല്കിക്കരയേറ്റാൻ കനിയേണമേ;
വരംചിന്തി കറയെല്ലാം കഴുകേണമേ.

പാഠം 4

ദൈവരാജ്യം

കടുകിൻമണി നട്ടുവളർത്തി
മരമായതു ശാഖപരത്തി;
പറവകളാക്കൊമ്പുകളിന്മേൽ
കൂടുകളും കൂട്ടി.

ദൈവത്തിൻ പുത്രനുമതുപോൽ
ചെറുതായൊരു വിത്തുവിതച്ചു;
മരമായതു പൊങ്ങിവളർന്നു
ചില്ലകളും വീശി.

വെയിലേറ്റു വലഞ്ഞവരെല്ലാം
തണലിന്നായ് ച്ചുറ്റുംകൂടി
മുകളംപററിക്കൊമ്പുകളിന്മേൽ
അഭയംതേടി.

പാഠം 10

സ്ഥിരീകരണം

ശ്രീഹന്മാരിലിറങ്ങിവസിച്ചൊരു
പരിശുദ്ധാത്മാവേ,
നിൻപ്രിയസുതരെ ദിവ്യവരത്താൽ
പൂരിതരാക്കണമേ.

ശ്രീഹ....

സ്നേഹം നട്ടുവളർത്തിയ പാവന—
ശാന്തി പരത്തിടുവാൻ
തളർന്നതാഴും കരളിൽ പുത്തൻ
ജീവനുണർത്തിടുവാൻ.

ശ്രീഹ....

ഇരുണ്ടുപുകയും മാനസവേദിയി—
ലാശകൊളുത്തിടുവാൻ
കരഞ്ഞുമങ്ങിയ കണ്ണിൽ കാഞ്ചന—
കാന്തി വിരിച്ചിടുവാൻ.

ശ്രീഹ....

വരണ്ടുണങ്ങിയ മരുവിൽ ചന്ദന—
കുളിർക്കാറൂതിടുവാൻ
കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ തരുവിൽ പൂന്തളിർ—
പുളകം ചാർത്തിടുവാൻ.

ശ്രീഹ....

പാഠം 11

പരിശുദ്ധ കുബ്ബാന

കാൽവരിക്കുന്നിലെ യാഗം
കാരുണ്യരൂപന്റെ യാഗം
മേഘങ്ങൾ പിന്നിട്ടയന്നു,
സ്വർല്ലോകവാതിൽ തുറന്നു.

നിൻദിവ്യപുത്രന്റെ രക്തം
മാലിന്യമേശാത്ത രക്തം
കൈക്കൊള്ളണേ നിത്യതാതാ,
വരമേകണേ, ലോകനാഥാ.

പാഠം 13

അനുതാപത്തിന്റെ ക്ലേശം

പാപം കഴുകിടുവാൻ
കണ്ണീരാരുതരും?
പശ്ചാത്താപത്തിൻ
കണ്ണീരാരുതരും?

നാഥാ, നേർവഴികത്തം
വിട്ടുനടന്നു ഞാൻ:
പ്രപഞ്ചമായകളിൽ
മുഴുകിനടന്നു ഞാൻ.

കരുണാനിലയനമേ,
കറകത്തം കഴുകണമേ;
കരളിൻ മണിയറയിൽ
കതിരു പരത്തണമേ.

പാഠം 14

അനുതാപത്തിന്റെ ക്ലേശം സഫലീകരിക്കുന്ന വിധം

അഗാധത്തിൽനിന്നു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു ഞാൻ;
ദൈവമേ, എൻ പ്രാർത്ഥന കേത്തംക്കേണമേ;
പാപിയാമെൻ പ്രാർത്ഥന കേത്തംക്കേണമേ.

അഗാധ....

പാപങ്ങളെല്ലാം നീയോത്തിരുന്നാൽ
ദൈവമേ, രക്ഷഭൂമിയിലാരുനേടും?
കാരുണ്യവാരിധിയാം ലോകനാഥാ,
നിന്നിലാണെന്നുമെൻ പ്രതീക്ഷയെല്ലാം

അഗാധ....

പുലരി കാത്തുകാത്തുവാഴും കാവലാൾപോലെ
അനുദിനം ഞങ്ങൾ നിന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു;
നീയാണു പാപമോചനമേകിടുന്നു,
തിന്മയിൽ വീഴാതെ പാലിക്കുന്നു.

അഗാധ....

പാഠം 16

പൗരോഹിത്യം

കാക്കണമലിവൊട്ട കുത്താവേ,
കാക്കണമങ്ങേ വൈദികരെ;
പാവനജീവിതപാതകളിൽ
സന്തതമവരെ നയിക്കണമേ.

നല്ലവതന്നെ ചിന്തിക്കാൻ
നല്ലവതന്നെയുരിയാടാൻ
നല്ലവതന്നെ ചെയ്തിടുവാൻ
നന്മയിലവരെക്കാക്കണമേ.

സാത്താൻ നിറയും വൈരമൊടേ
നിർദ്ദയമവരെയലട്ടുമ്പോൾ
നാഥാ, നിൻതിരുഹൃദയത്തിൻ
വാതിലവർക്കു തുറക്കണമേ.

ലോകവുമതിനുടെ വശ്യതയും
കൗതുകമവരിലുണർത്തുമ്പോഴും
നിത്യമനോഹരനാകത്തിൻ
രശ്മികളവരിൽച്ചിന്തണമേ.

ജോലികളെല്ലാം തീർത്തൊട്ടവിൽ
നിൻതിരുസന്നിധിയണയുമ്പോഴും
സദയമവക്കുസനാതനമാം
സ്വർഗ്ഗാനന്ദം നല്കണമേ.

പാഠം 17

വിവാഹം

ഒന്നായി ഞങ്ങളും, ഒന്നായി ഞങ്ങളും
സ്നേഹത്തിലൊന്നായി ഞങ്ങളും
സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും
ദൈവത്തിലൊന്നായി ഞങ്ങളും
ഒന്നായി....

ദുഃഖമോ ദുരിതങ്ങളോ
വിത്തമോ വിജയങ്ങളോ
സ്നേഹത്തിൽ ഞങ്ങളെ
ബന്ധിച്ച കെട്ടുകളും
പൊട്ടിച്ചകറ്റുകില്ല,
ഒരിക്കലും പൊട്ടിച്ചകറ്റുകില്ല.
ഒന്നായി....

മാലാഖമാരേ, വരൂ,
മംഗല്യദാനം തരൂ
മന്നിന്റെ മായയിൽ
മങ്ങും മനസ്സിന്നു
ദിവ്യപ്രകാശം തരൂ
മനസ്സിന്നു ദിവ്യപ്രകാശം തരൂ.

ഒന്നായി....

പാഠം 22

ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികൾ

വാളിനുമുമ്പിൽ ധീരതയോടവർ
നിരന്നുനിന്നു;
പീഡനമെല്ലാം പുഞ്ചിരിയോടവർ
സഹിച്ചുനിന്നു.

ദൈവകുമാരനു ഭൂമിയിലന്നവർ
സാക്ഷ്യം നല്കി;
നിണംചൊരിഞ്ഞവരനന്തമോഹന—
രാജ്യം നേടി.

വിശ്വാസത്തിൻ ചിറകുവിരിച്ചവർ
പറന്നുയർന്നു;
തളർന്നുമങ്ങിയ മാനസവേദിയി—
ലാശപകർന്നു.

മോദമിയന്നവർ ചിന്തിയ രക്ത—
ത്തുള്ളികളാലെ;
ആയിരമായിരമാര്യസുമങ്ങൾ
വിരിഞ്ഞുയർന്നു.

പാഠം 23

അവർ ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതിനു്

വരുന്നു ഞങ്ങളും, വരുന്നു ഞങ്ങളും
നാഥാ, നിന്നെപ്പിന്തുടരാനായു്

വരുന്നു....

മനോജ്ഞമാം നിൻ വിളിയുടെ ശബ്ദം
മുഴങ്ങിനില്ക്കുന്നു;
പറന്നുമാനസമുയർന്നു മാധുരി
നുകർന്നുനില്ക്കുന്നു.

വരുന്നു....

നിറഞ്ഞുമോദം തുളുമ്പിനില്ക്കും
കുരുന്നുഹൃദയങ്ങളും
പറന്നുസന്നിധിയണഞ്ഞുനിർവൃതി—
യടഞ്ഞുകൊൾവതിനായു്

വരുന്നു....

കല്ലും മുള്ളും നിറഞ്ഞ വഴിയേ
കുതിച്ചുമുന്നേറാൻ
കരയും കടലും കടന്നുമംഗള
ദീപ്തി പരത്തിടുവാൻ.

വരുന്നു....

പാഠം 24

ദൈവഭവനം

ദൈവമേ, നിൻഗേഹമെത്ര മോഹനം
നിൻഗൃഹത്തിൽ വാഴുവോർ ഭാഗ്യവാന്മാർ

ദൈവമേ....

കണ്ണുകളം നിൻദിവ്യശോഭ തഴുകിനില്പൂ;
കാതുകളം നിൻ വാണിയിൽ മുഴുകിനില്പൂ;
അന്യഭൂവിലായിരം ദിനങ്ങളേക്കാളം
നിൻഗൃഹത്തിലേകദിവസം കാമ്യമല്ലോ.

ദൈവമേ....

അഖിലലോകനായകന്റെ പാദപീഠം;
തിരുവരങ്ങളറിനില്പൂം ദിവ്യഗേഹം;
നിത്യജീവനേകിടുന്ന പുണ്യതീർത്ഥം;
വാനദൂതർ പാടിടും മനോജ്ഞഗേഹം.

ദൈവമേ....

ആരുമാരും കേൾക്കാത്ത നവ്യഗാനം;
ആരുമാരും കാണാത്ത ദിവ്യസ്വപ്നം;
മാരിവില്ലിൻ നിറംചേർന്ന ചക്രവാളം;
താരമാല ചാർത്തിടുന്ന വാനമേഘം.

ദൈവമേ....

പാഠം 26

രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ

വിശപ്പടക്കാൻ ഭോജനമൊരുവനു
നല്കുന്നു നാം
കൈക്കൊള്ളുന്നതു കരുണാനിധിയാം
കർത്താവല്ലോ.

ദാഹിക്കുന്നവനലിവൊടുവെള്ളം
നല്കുന്നു നാം
കൈക്കൊള്ളുന്നതു കരുണാനിധിയാം
കർത്താവല്ലോ.

അന്യനുഭ്രമിയിലുപകാരങ്ങൾ
ചെയ്താൽ ദൈവം
ധന്യമനോഹരപുരിസായിൽ
പ്രതിഫലമേകും.

അന്യനുഭ്രവിലുപദ്രവമേതും
ചെയ്താൽ ദൈവം
തീരാവേദന തിങ്ങും നരക–
ത്തീയിൽത്തള്ളും.

———

പാഠം 3

മനുഷ്യന്റെ നന്ദികേട്

പൂവനമേ, ഞങ്ങൾ പോകുന്നു;
പുറദീസാ, ഞങ്ങൾ പോകുന്നു;
മോഹനമാം നിൻമുഖമിനിഞങ്ങൾ
കാണില്ലാ ഭൂമിയിലൊരുനാളും.

വൈരിഗണം ഞങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു;
പകയോടെ മാഗ്ഗം തെറ്റിച്ചു;
ദൈവത്തിൻ കല്പന ലംഘിച്ചു
തീക്കനികൾ ഞങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു.

ആനന്ദം തിങ്ങിയ കാലങ്ങൾ
ഭാവനയിൽ തീക്കനൽ കൂട്ടുന്നു;
അവയെല്ലാം വീണു തകർന്നല്ലോ;
സ്വപ്നംപോൽ മാഞ്ഞുമറഞ്ഞല്ലോ.

ദൈവികമാം ജീവൻ വഴുതിപ്പോയ്;
മരണത്തിൻ പിടികൾ മുറുകിപ്പോയ്;
സകലേശാ, നിന്നുടെ പൈതൃകമാം
വാശാനം മാത്രമൊരാലംബം.

പാഠം 4

പാപത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ

പാപമേ, നിൻ പേരുകേട്ടാൽ പേടിയാകും;
പാരിടം നീ പാതകത്തിൻ കളരിയാക്കി;
ഉഴുതൊരുക്കിയ വയലിലെല്ലാം കളകൾപാകി;
മലരുചൂടിയ വനികയെല്ലാം ശൂന്യമാക്കി.

കലഹവും പകയുമൂഴിയിലാരു തീർത്തു!
വീരഹവും മൃതിയുമെങ്ങനെയുൺവീണു?
പാപമേ, നിൻഘോരദംശനമേറുപോയാൽ
ശാപമായി, ധരണി മർത്യനു നരകമായി.

പാഠം 8

വാഗ്ദാനഭൂമിയിലേയ്ക്ക്

തിരമാലകൾ മാറിയകന്നു
ചെങ്കടലിൽ കരവഴി തീർന്നു;
ദൈവത്തിൻ ജനമതിലൂടെ
കുതിച്ചുപാഞ്ഞു.

മതിലുണ്ടായ്, ജലമതിലുണ്ടായ്;
ദൈവത്തിൻകരമതിലുണ്ടായ്;
ഭയമെന്യേ ജനങ്ങളൊന്നായ്
കടൽ കടന്നു.

നേതാവിൻ കൈകളയർന്നു;
മതിലെല്ലാമിടിഞ്ഞുവീണു;
വൈരിഗണം കടലിൻ നടുവിൽ
മുങ്ങിപ്പോയി.

പാഠം 19

പ്രഭാതം വിടരുന്നു

പാപത്തിൻ കൈകളയർന്നു
നാകത്തിൻ വാതിലടഞ്ഞു;
നൈരാശ്യം തിങ്ങിവളർന്നു,
മനം തകർന്നു.

നരകത്തിൻ ചിറകുവിരിഞ്ഞു;
ദുരിതത്താലുഴിനിറഞ്ഞു;
രക്ഷകനെത്തേടിവിളിക്കും
നാദമുയർന്നു.

''വാനിടമേ, വാതിൽ തുറക്കൂ,
രക്ഷകനെ വേഗമയയ്ക്കൂ
നയനങ്ങളിൽ മുറിയ കണ്ണീർ
തുടച്ചുനീക്കൂ''

സകലേശൻ നിലവിളികേട്ടു;
ചിരമൊഴുകിയ മിഴിനീർ കണ്ടു;
കദനത്താലലയും നരരിൽ
മനസ്സലിഞ്ഞു.

ആകാശം പൂത്തുവിരിഞ്ഞു;
താരങ്ങൾ മിന്നിവിടർന്നു.
ദൈവസുതൻ കനിവൊടുധരമേൽ
ഇറങ്ങിവന്നു.

പാഠം 20

സമയം സമാഗതമായി

''ഞാനെൻ നാഥനെ വാഴ്ത്തുന്നു;
മോദംപൂണ്ടു പുകഴ്ത്തുന്നു;
എളിയൊരു ദാസിയെ നിഖിലേശൻ
കനിവൊടു തുക്കൺപാർത്തല്ലോ.

രക്ഷകനലിവുനിറഞ്ഞെന്നിൽ
ദിവ്യവരങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞതിനാൽ
ഇന്നുതുടങ്ങിത്തലമുറകൾ
വാഴ്ത്തിടുമെന്നെ നിരന്തരമായ്.

ക്ഷേത്രജനത്തിനു സകലേശൻ
നിത്യമനുഗ്രഹമരുളുന്നു;
ഗർവ്വിതനപജയമേറുന്നു;
ബലമൊടു വിജയം നേടുന്നു.

എളിയ ജനത്തെ വളർത്തുന്നു;
ബലമുള്ളവരെത്താഴ്ത്തുന്നു;
ധനികക്കൊന്നും നല്കാതെ
പശിയുള്ളവരെപ്പോറ്റുന്നു.

അബ്രാമിനോടും തനയരോടും
പണ്ടേ ചെയ്തൊരു വാഗ്ദാനം
ദൈവം കരുണയൊടോർത്തല്ലോ;
തുണയിസ്രേലിനു ചെയ്തല്ലോ.''

പാഠം 21

ക്രിസ്തു പുതിയ ആദം

വരുന്നു മംഗളസന്ദേശവുമായ്
വരുന്നു ദൈവസുതൻ;
കളങ്കമയരുളും സുവിശേഷവുമായ്
വരുന്നു ദൈവസുതൻ.

കൈത്തിരിയിരുളിൽ തെളിച്ചുകാട്ടാൻ
വരുന്നു ദൈവസുതൻ;
കരളിൽ പരിമളമലരുകൾ ചാർത്താൻ
വരുന്നു ദൈവസുതൻ.

പാപംപൂട്ടിയ വാതിൽ തുറക്കാൻ
വരുന്നു ദൈവസുതൻ;
പാരിൽ പാവനശാന്തിവിതയ്ക്കാൻ
വരുന്നു ദൈവസുതൻ.

പാഠം 22

ക്രിസ്തു വലിയ പ്രവാചകൻ

ഗ്ലീലാക്കടലിൽ കാറിളകി
തിരകളയന്നുമറിഞ്ഞലറി;
ശ്രീഹന്മാരുടെ ചെറുവള്ളം
കടലിൻനടുവിൽ താഴാറായ്.

ഉയരും മൃതിയുടെ പോർവിളിയിൽ
കരളും കൈകളുമുലയുമ്പോൾ
പടവിലുറങ്ങിശയിച്ചരുളും
ഗുരുവിൻതുണയവരർത്ഥിച്ചു:—

''കടലും കരകളുമുലയുന്നു;
മരണം കൈകളയയ്ക്കുന്നു;
ഗുരുവേ, കരുണ കലർന്നണരൂ
വിരവോടാശുപകർന്നരുളൂ.''

നാഥൻ നിദ്രയുണർന്നരുളി
ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചരുളി:–
''എന്തേ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ട,
ശങ്കയിലെന്തിനകപ്പെട്ടു?''

കരുണാനിധിയാം ദൈവസുതൻ
കടലിൻതിരകളെ ശാസിച്ചു;
കാറ്റും കടലുമനങ്ങാതായ്;
കണ്ടവരത്ഭുതമൂകരുമായ്.

പാഠം 23

ക്രിസ്തു പുതിയ ഉടമ്പടിക്കു മദ്ധ്യവർത്തിയാകുന്നു

ഗാഗുൽത്താമലയിൽനിന്നും
വിലാപത്തിൻ മാറ്റൊലി കേൾപ്പൂ:
''ഏവമെന്നെ ക്രൂശിലേറ്റുവാൻ
അപരാധമെന്തു ഞാൻ ചെയ്തു?

മുന്തിരി ഞാൻ നട്ടനിങ്ങൾക്കായ്
മുന്തിരിച്ചാറൊരുക്കിവച്ചു;
എങ്കിലുമീക്കയ്പുനീരല്ലേ
ദാഹശാന്തിക്കെനിക്കു നല്കി?

നിങ്ങളെ ഞാനയത്താൻ വന്നു,
ക്രൂശിലെന്നെത്തറച്ചു നിങ്ങൾ;
മോക്ഷവാതിൽ തുറക്കാൻ വന്നു,
ശിക്ഷയായെൻ കൈകൾ ബന്ധിച്ചു.''

പാഠം 1

വഴിത്തിരിവു്

വയലുകളെല്ലാം പൂത്തുവിളഞ്ഞു,
കൊയ്ത്തിനിറങ്ങാനാളില്ല;
സകലേശാ, നിൻ കൊയ്ത്തിനുവേണ്ടും
വേലക്കാരെ നല്കണമേ.

ആശ്രയമില്ലാതാട്ടിൻകൂട്ടം
കാട്ടിലലഞ്ഞുനടക്കുന്നു;
നാഥാ, മേഷഗണങ്ങളെ മേയ്ക്കാൻ
ഇടയന്മാരെ നല്കണമേ.

വരുവിൻ, വരുവിൻ സോദരഗണമേ,
മുദമൊട്ടു മുന്നണി തീർത്തിടുവിൻ;
സുവിശേഷത്തിൻ ദീപ്തികൊളുത്തി
പ്രേഷിതജീവനുണർത്തിടുവിൻ.

പാഠം 8

ക്രിസ്തു ഇന്നു്

ദൈവമെന്നെ മേച്ചിടുന്നു.
നിത്യമെന്നെ പോറ്റിടുന്നു;
അപകടത്തിൻ വഴിയിലെല്ലാം
കരുണയോടെ കാത്തിടുന്നു.

പച്ചതിങ്ങും തകിടിതോറും
പുല്ലുമേയാൻ കൊണ്ടുപോകും;
വെയിലുറച്ചാലരുമനാഥൻ
സുഖസരിത്തിൻ സലിലമേകും.

ക്രൂരിരുട്ടിൽ കൂട്ടുകാരൻ
കാനനത്തിൽ കാവൽദൂതൻ;
നാഥനെന്നെ കാത്തിടുമ്പോഴും
ഭീതിയെന്നെ തീണ്ടുകില്ല.

പാഠം 11

ഓ, ദൈവമേ

നിത്യദൈവമേ, കൈതൊഴുന്നിതാ,
ഞങ്ങളും നിൻപദം കുമ്പിടുന്നിതാ.

നിത്യദൈവമേ....

സർവ്വലോകനായകാ, ജഗൽപ്രകാശമേ,
നേർവഴിക്കു ഞങ്ങളെ നയിച്ചിടേണമേ;
ഇന്നു ഞങ്ങളേപ്പെട്ടും സദ്വിദ്യമണ്ഡലിൽ
സന്തതം കൃപാവരങ്ങളും ചിന്തിടേണമേ.

നിത്യദൈവമേ....

പാഠം 13

ദൈവനാമം പരിശുദ്ധമാകുന്നു

കന്യകാമാതാവേ, കൃപാവരം
ചൂകുന്ന വെൺമേഘമേ,
കൈവല്യദായിനീ, നിൻ പദാംബുജം
കുമ്പിട്ട നിന്നിടുന്നേൻ.

ആരുനിൻ ഭാഗധേയം പദങ്ങളാൽ
വണ്ണിച്ചു തീർത്തുകൊള്ളും?
ആരുനിൻ ചാരുരൂപം ചായങ്ങളിൽ
ചാലിച്ചു ചേർത്തുകൊള്ളും?

മാലിന്യമേശിടാത്ത വിശുദ്ധമാം
നേത്രങ്ങൾ മാത്രമല്ലോ
കന്യകേ, നിൻഗുണങ്ങൾ സമഗ്രമായ്
കാണുന്നു കാന്തിയോടേ.

നീറുന്നൊരന്തരീക്ഷം. നിരാശമായ്
നീങ്ങുന്ന മാനസങ്ങൾ,
മേരി, നിൻ പൂഞ്ചിരിപ്പൂവിൽ നവ്യമാം
ജീവൻ പുണർന്നിടുന്നു.

സായാഹ്നമായിടുമ്പോൾ, അജയ്യമാം
അന്ധകാരം വരുമ്പോൾ
വാത്സല്യമേറുമമ്മേ, നിൻ കൈകളിൽ
വീണഞാൻ വിശ്രമിക്കും.

പാഠം 18

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയങ്ങൾ

ACHARYA PALACKAL JOSEPH VIDYAGRAM LIBRARY

ഈശ്വരനെത്തേടി ഞാൻ നടന്ന
കടലുകൾ കടന്നു ഞാൻ തിരഞ്ഞു;
അവിടെയുമില്ലിവിടെയുമില്ലീശ്വരൻ
വിജനമായ ഭൂവിലുമില്ലീശ്വരൻ.

ഈശ്വരനെ....

എവിടെയാണീശ്വരന്റെ കാല്പാടുകൾ?
മണ്ണിലൊക്കെ ഞാൻ തേടി, കണ്ടില്ല;
എവിടെയാണീശ്വരന്റെ സുന്ദരാനനം?
വിണ്ണിലൊക്കെ ഞാൻ തേടി, കണ്ടില്ല,

ഈശ്വരനെ....

കണ്ടില്ല, കണ്ടില്ലെന്നോതിയോതി
കാനനച്ചോല കുണുങ്ങിയോടി;
കാണില്ല, കാണില്ലെന്നോതിയോതി
കിളികൾ പറന്നു പറന്നുപോയി,

ഈശ്വരനെ....

അവസാനമെന്നിലേയ്ക്കു ഞാൻ തിരിഞ്ഞു—
ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കു ഞാൻ കടന്നു.
അവിടെയാണീശ്വരന്റെ വാസം
സ്നേഹമാണീശ്വരന്റെ രൂപം.
